

پژوهش های عثمانی کادیزادلی ، محمد بن عبد الوهاب

[Kadizadeli Ottoman Scholarship, Muhammad ibn 'Abd al-Wahhāb, and the Rise of the Saudi State, By James Muhammad Dawud Currie, Published by Oxford University Press, Journal of Islamic Studies, Volume 26, Issue 3 \(2015\)](#)

نوشته جیمز محمد داوود کری، منتشر

شده در انتشارات دانشگاه اکسفورد، مجله مطالعات اسلامی جلد 26م شماره سوم (2015)

از دهه 1630 تا 1680 جنبش کادیزادلی [1] توانست صحنه سیاسی پایتخت عثمانی یعنی استانبول را تحت سلطه خود قرار دهد، بخش بعدی این دوره مصادف شد با توسعه مرزهای امپراطوری عثمانی. بر اساس آموزه های بیرگیوی [2]، و با تاثیر پذیری آشکار از ابن تیمیه [3]، جنبش کادیزادلی شروع به ریشه کن کردن بدعت های دینی کرد (گاهها با توسل به زور). در هر حال، شکست عثمانی در وین در سال 1683 نقطه سقوط جنبش کادیزادلی در استانبول و دیگر سرزمین های عثمانی بود. اما طی 60 سال، جنبش محمد بن عبد الوهاب [4] با شباهت های قابل توجهی به جنبش کادیزادلی، در نجد [5] شکل گرفت. هر دو جنبش ادعای مقابله با بدعت های دینی را کردند (به ویژه در رابطه با شفاعت گرفتن از مردگان در قبرها)، به این صورت که مخالفان خود را به کفر [6] متهم می نمودند، از دیگر موارد تشابه، استفاده از زور در هر دو جنبش است، زمانی که برای اعمال نظرات خود نیاز به اعمال زور و قدرت داشتند، متوسل به زور می شدند.

این مقاله به دنبال یافتن ارتباطات تاریخی و علمی میان این دو جنبش مهم است، و همچنین شامل بررسی مفصلی از محمد بن عبد الوهاب بر اساس اسناد معتبر علمی، می شود.

این اثر جامع، قادر خواهد بود تا درک روشنی را از فضای مذهبی که محمد بن عبد الوهاب در آن جنبش خود را آغاز کرده است، به مخاطب عرضه کند.

[1] Kadızadeli movement

[2] Birgivi

[3] Ibn Taymiyya

[4] Muḥammad ibn ‘Abd al-Wahhāb

[5] Najd

[6] unbelief (kufr)

